Anarthrous Uses of **θεὸς** in the New Testament

Dr. T. David Gordon

[Brackets indicate a variation in the manuscripts]

The purpose of citing these usages is to assist in understanding whether John 1:1 should be understood as affirming that Christ is God Himself, the One true and living God, or whether he is merely a divine being, greater than a human, but less than (and ontologically distinct from) the true God. It is often argued, by non-Trinitarians, that John merely affirms that Jesus is "divine," or "a god"; as opposed to "God," or "the God." The ostensible justification for such is the observation that θεὸς in John 1:1 does not have the definite article, as though, in Greek, this lack of the definite article proves that Jesus is not "the God," or at least places the question in some doubt. As any theologically impartial observer of the following will notice, several things are in fact true:

1. The anarthrous (without the article) use of θεὸς, in its various cases, is perfectly common in the Greek New Testament as a designation for God. There are 255 occurrences total (19 nominatives, 169 genitives, 36 datives, 31 accusatives).

2. The anarthrous use of θεὸς in the Greek New Testament to mean anything other than God is rare (appears twice), and is never used by an apostle, minister, teacher, or even believer in the church, unless John does so at 1:1 and 1:18 (the apparent exception to this in 1 Corinthians is only apparent, since there it is not the singular θεὸς which is employed, but the plural θεὸι). In these two examples, it is true that *non*-Christians employ the term to describe their deity, or semi-deity. But there is not a single example of a Christian ever employing it to refer to anything other than to the true and living God.

Acts 17·23 διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ **θεῷ**. ὃ οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.
Acts 28·6 οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον μεταβαλόμενοι ἔλεγον αὐτὸν εἶναι **θεόν**.

3. John's usage, moreover, which is the most determinative for John 1:1, is consistent: With or without the article, θεὸς is exclusively a designation for God.

4. In John 1 itself, there are several other uses of θεὸς without the article; in each of which circumstances it is apparent that the definition of the word is God: once in verse 6, twice in verse 12, twice in verse 18.

5. Of the 254 Christian uses of the term outside of John 1:1, it is always employed to refer to God Himself, and therefore, the conclusion is inescapable: the only known Christian definition of the term is as a reference to God Himself. In light of the known Johannine usage, and in light of the unwavering usage of the term to mean God by other believers and ministers in the NT, it is unthinkable to take the definition of the unbelieving pagans at Mars Hill or of the natives at Malta to be determinative of John's usage.

6. In the "Kingdom" translation of the Jehovah's Witnesses, they themselves translate the anarthrous θεὸς as "God" everywhere except in John 1, where their theological bias alters their ordinary grammatical convention.

Nominative Case (19 total)

Mark 12·27 οὐκ ἔστιν **θεὸς** νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πολὺ πλανᾶσθε.

Luke 20·38 **θεὸς** δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

John 1·1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ **θεὸς** ἦν ὁ λόγος.

John 1·18 θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς **θεὸς** ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

John 8·54 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι **θεὸς** ἡμῶν ἐστιν,

Rom. 8·33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; **θεὸς** ὁ δικαιῶν·

1Cor. 8·4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς **θεὸς** εἰ μὴ εἷς.

1Cor. 8·6 ἀλλ' ἡμῖν εἷς **θεὸς** ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

2Cor. 5·19 ὡς ὅτι **θεὸς** ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

Gal. 2·6 ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, - ὁποῖοί ποτε ἦσαν οὐδέν μοι διαφέρει πρόσωπον [ὁ] **θεὸς** ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει- ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο,

Gal. 6·7 Μὴ πλανᾶσθε, **θεὸς** οὐ μυκτηρίζεται. ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει·

Eph. 4·6 εἷς **θεὸς** καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν.

Phil. 2·13 **θεὸς** γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

2Ths. 2·5 οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας, **θεὸς** μάρτυς,

2Ths. 2·4 ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσαι ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν **θεός**.

2Ths. 2·16 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ [ὁ] **θεὸς** ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

1Tim. 2:5 εἷς γὰρ **θεός**, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,

1Pet. 5:5 Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι [Ὁ] **θεὸς** ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

Rev. 21:7 ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα καὶ ἔσομαι αὐτῷ **θεὸς** καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.

Genitive case (169 total)

Matt. 3·16 βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεῴχθησαν [αὐτῷ] οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν [τὸ] πνεῦμα [τοῦ] **θεοῦ** καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν [καὶ] ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν·

Matt. 4·4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος **θεοῦ**.

Matt. 5·9 μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ **θεοῦ** κληθήσονται.

Matt. 14·33 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες, Ἀληθῶς **θεοῦ** υἱὸς εἶ.

Matt. 27·43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσθω νῦν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι **Θεοῦ** εἰμι υἱός.

Matt. 27·54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθῶς **θεοῦ** υἱὸς ἦν οὗτος.

Mark 1·1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ [υἱοῦ **θεοῦ**].

Mark 11·22 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν **θεοῦ**.

Mark 15·39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως ἐξέπνευσεν εἶπεν, Ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς **θεοῦ** ἦν.

Luke 1·35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς **θεοῦ**.

Luke 1·78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους **θεοῦ** ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

Luke 2·40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφίᾳ, καὶ χάρις **θεοῦ** ἦν ἐπ' αὐτό.

Luke 3·2 ἐπὶ ἀρχιερέως Ἅννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα **θεοῦ** ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Luke 20·36 οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν καὶ υἱοί εἰσιν **θεοῦ** τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

John 1·6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ **θεοῦ**, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης·

John 1·12 ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα **θεοῦ** γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 13 οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ **θεοῦ** ἐγεννήθησαν.

John 3·2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ **θεοῦ** ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ.

John 5·44 πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου **θεοῦ** οὐ ζητεῖτε;

John 6·45 ἔστιν γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, Καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ **θεοῦ**· πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμέ.

John 9·16 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές, Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ **θεοῦ** ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι [δὲ] ἔλεγον, Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

John 9·33 εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ **θεοῦ**, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

John 13·3 εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ **θεοῦ** ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει,

John 16·27 αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ [τοῦ] **θεοῦ** ἐξῆλθον.

John 16·30 νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ **θεοῦ** ἐξῆλθες.

John 19·7 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν **θεοῦ** ἑαυτὸν ἐποίησεν.

Acts 5·39 εἰ δὲ ἐκ **θεοῦ** ἐστιν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς- μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε. ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ

Acts 12·22 ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, **Θεοῦ** φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

Rom. 1·1 Παῦλος δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον **θεοῦ**,

Rom. 1·4 τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ **θεοῦ** ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν,

Rom. 1·7 πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς **θεοῦ**, κλητοῖς ἁγίοις, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Rom. 1·16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, δύναμις γὰρ **θεοῦ** ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.
17 δικαιοσύνη γὰρ **θεοῦ** ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.
18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ **θεοῦ** ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων,

Rom. 1·23 καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου **θεοῦ** ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

Rom. 3·5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν **θεοῦ** δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω.

Rom. 3·18 οὐκ ἔστιν φόβος **θεοῦ** ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Rom. 3·21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη **θεοῦ** πεφανέρωται μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν,
22 δικαιοσύνη δὲ **θεοῦ** διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας τοὺς πιστεύοντας. οὐ γάρ ἐστιν διαστολή,

Rom. 4·17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν **θεοῦ** τοῦ ζῳοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·

Rom. 7·25 χάρις δὲ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ **θεοῦ** τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

Rom. 8·9 ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα **θεοῦ** οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

Rom. 8·14 ὅσοι γὰρ πνεύματι **θεοῦ** ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ **θεοῦ** εἰσιν.

Rom. 8·16 αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα **θεοῦ**. 17 εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν **θεοῦ**, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Rom. 8·33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν **θεοῦ**; θεὸς ὁ δικαιῶν·

Rom. 9·26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ **θεοῦ** ζῶντος.

Rom. 10·2 μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον **θεοῦ** ἔχουσιν ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν·

Rom. 11·22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν **θεοῦ**· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σὲ χρηστότης **θεοῦ**, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

Rom. 11·33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως **θεοῦ**· ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Rom. 13·1 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ **θεοῦ**, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ **θεοῦ** τεταγμέναι εἰσίν·

Rom. 13·4 **θεοῦ** γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· **θεοῦ** γὰρ διάκονός ἐστιν ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

Rom. 13·6 διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ **θεοῦ** εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

Rom. 15·8 λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας **θεοῦ**, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων,

Rom. 15·19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος [**θεοῦ**]· ὥστε με ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ,

Rom. 15·32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος **θεοῦ** συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

Rom. 16·26 φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου **θεοῦ** εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος,

1Cor. 1·1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος **θεοῦ** καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός

1Cor. 1·3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1Cor. 1·18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις **θεοῦ** ἐστιν.

1Cor. 1·24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν **θεοῦ** δύναμιν καὶ **θεοῦ** σοφίαν·

1Cor. 1·30 ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ **θεοῦ**, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις,

1Cor. 2·5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει **θεοῦ**.

1Cor. 2·7 ἀλλὰ λαλοῦμεν **θεοῦ** σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν·

1Cor. 3·9 **θεοῦ** γάρ ἐσμεν συνεργοί, **θεοῦ** γεώργιον, **θεοῦ** οἰκοδομή ἐστε.

1Cor. 3·23 ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ **θεοῦ**.

1Cor. 4·1 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων **θεοῦ**.

1Cor. 6·9 ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι **θεοῦ** βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται 10 οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν **θεοῦ** κληρονομήσουσιν.

1Cor. 6·19 ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ **θεοῦ**, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

1Cor. 7·7 θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ **θεοῦ**, ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως.

1Cor. 7·19 ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν **θεοῦ**.

1Cor. 7·40 μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα **θεοῦ** ἔχειν.

1Cor. 9·21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος **θεοῦ** ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους·

1Cor. 10·31 εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν **θεοῦ** ποιεῖτε.

1Cor. 11·7 ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν εἰκὼν καὶ δόξα **θεοῦ** ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.

1Cor. 12·3 διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι **θεοῦ** λαλῶν λέγει, 'Ανάθεμα Ἰησοῦς, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριος Ἰησοῦς, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

1Cor. 15·34 ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ **θεοῦ** τινες ἔχουσιν, πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ.

1Cor. 15·50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν **θεοῦ** κληρονομῆσαι οὐ δύναται οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

2Cor. 1·2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2Cor. 1·20 ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι **θεοῦ**, ἐν αὐτῷ τὸ Ναί· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ Ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

2Cor. 3·3 φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι **θεοῦ** ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξὶν καρδίαις σαρκίναις.

2Cor. 5·1 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ **θεοῦ** ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2Cor. 5·21 τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη **θεοῦ** ἐν αὐτῷ.

2Cor. 6·4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνίσταντες ἑαυτοὺς ὡς **θεοῦ** διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,

2Cor. 6·7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει **θεοῦ**· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,

2Cor. 6·16 τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ **θεοῦ** μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς **θεοῦ** ἐσμεν ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μου λαός.

2Cor. 7·1 ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ **θεοῦ**.

2Cor. 8·5 καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος **θεοῦ**

2Cor. 11·2 ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς **θεοῦ** ζήλῳ, ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ·

2Cor. 12·19 Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα. κατέναντι **θεοῦ** ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

2Cor. 13·4 καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως **θεοῦ**. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως **θεοῦ** εἰς ὑμᾶς.

Gal. 1·1 Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ **θεοῦ** πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,

Gal. 1·3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Gal. 3·26 Πάντες γὰρ υἱοὶ **θεοῦ** ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

Gal. 4·7   ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ **θεοῦ**.

Gal. 4·9   νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ **θεοῦ**, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

Gal. 4·14   καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον **θεοῦ** ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

Gal. 5·21   φθόνοι, μέθαι, κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν **θεοῦ** οὐ κληρονομήσουσιν.

Eph. 1·1   Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος **θεοῦ** τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,   2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Eph. 2·8   τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσῳσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, **θεοῦ** τὸ δῶρον·

Eph. 5·5   τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ **θεοῦ**.

Eph. 6·17   καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστιν ῥῆμα **θεοῦ**.

Eph. 6·23   Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Phil. 1·2   χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Phil. 1·11   πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον **θεοῦ**.

Phil. 1·28   καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ **θεοῦ**·

Phil. 2·6   ὃς ἐν μορφῇ **θεοῦ** ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,

Phil. 2·11   καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν **θεοῦ** πατρός.

Phil. 2·15   ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα **θεοῦ** ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

Phil. 3·3   ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι **θεοῦ** λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες,

Phil. 3·9   καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ **θεοῦ** δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει,

Col. 1·1   Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος **θεοῦ** καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς   2 τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν.

1Ths. 1·4 εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] **θεοῦ**, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν,

1Ths. 4·16 ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι **θεοῦ**, καταβήσεται ἀπ᾽ οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,

1Ths. 5·18 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα **θεοῦ** ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

2Ths. 1·2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς [ἡμῶν] καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1Tim. 1·1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ᾽ ἐπιταγὴν **θεοῦ** σωτῆρος ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν 2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει, χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

1Tim. 1·4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν **θεοῦ** τὴν ἐν πίστει.

1Tim. 1·11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου **θεοῦ**, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

1Tim. 2·3 τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν **θεοῦ**,

1Tim. 2·5 εἷς γὰρ θεός, εἷς καὶ μεσίτης **θεοῦ** καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,

1Tim. 3·5 (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας **θεοῦ** ἐπιμελήσεται;),

1Tim. 3·15 ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ **θεοῦ** ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία **θεοῦ** ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

1Tim. 4·4 ὅτι πᾶν κτίσμα **θεοῦ** καλόν καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· 5 ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου **θεοῦ** καὶ ἐντεύξεως.

1Tim. 6·11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε **θεοῦ**, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην εὐσέβειαν πίστιν, ἀγάπην ὑπομονὴν πραϋπαθίαν.

2Tim. 1·1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ θελήματος **θεοῦ** κατ᾽ ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

2Tim. 1·8 μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν **θεοῦ**,

Titus 1·1 Παῦλος δοῦλος **θεοῦ**, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν **θεοῦ** καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ᾽ εὐσέβειαν

Titus 1·3 ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ᾽ ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν **θεοῦ**, 4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Titus 1·7 δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς **θεοῦ** οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,

Titus 2·10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν **θεοῦ** κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

Titus 2·13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου **θεοῦ** καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Titus 3·4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν **θεοῦ**,

Phlm. 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ **θεοῦ** πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Hebr. 1·6 ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει, Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι **θεοῦ**.

Hebr. 2·9 τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι **θεοῦ** ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου.

Hebr. 3·12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ **θεοῦ** ζῶντος,

Hebr. 6·5 καὶ καλὸν γευσαμένους **θεοῦ** ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος

Hebr. 10·31 φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας **θεοῦ** ζῶντος.

Hebr. 11·3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι **θεοῦ**, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι.

Hebr. 12·22 ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει καὶ πόλει **θεοῦ** ζῶντος, Ἰερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει

James 1·1 Ἰάκωβος **θεοῦ** καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.

James1·5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος **θεοῦ** πᾶσιν ἁπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

James1·13 μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ **θεοῦ** πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.

James1·20 ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην **θεοῦ** οὐκ ἐργάζεται.

James2·23 καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην καὶ φίλος **θεοῦ** ἐκλήθη.

James3·9 ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ πατέρα καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν **θεοῦ** γεγονότας,

1Pet. 1·2 κατὰ πρόγνωσιν **θεοῦ** πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

1Pet. 1·5 τοὺς ἐν δυνάμει **θεοῦ** φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

1Pet. 1·23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου διὰ λόγου ζῶντος **θεοῦ** καὶ μένοντος.

1Pet. 2·10 οἵ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς **θεοῦ**, οἱ οὐκ ἠλεημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

1Pet. 2·16 ὡς ἐλεύθεροι καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν ἀλλ᾽ ὡς **θεοῦ** δοῦλοι.

1Pet. 2·19 τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν **θεοῦ** ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως.

1Pet. 3·22 ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ [τοῦ] **θεοῦ** πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

1Pet. 4·2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ θελήματι **θεοῦ** τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.

1Pet. 4·10 ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος **θεοῦ**. 11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια **θεοῦ**· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεός, ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

2Pet. 1·17 λαβὼν γὰρ παρὰ **θεοῦ** πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα,

2Pet. 1·21 οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη προφητεία ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἀπὸ **θεοῦ** ἄνθρωποι.

1John 3·1 ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ, ἵνα τέκνα **θεοῦ** κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί νῦν τέκνα **θεοῦ** ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν.

2John 3 ἔσται μεθ᾽ ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ **θεοῦ** πατρός καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Jude 21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ **θεοῦ** τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Rev. 7·2 καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἔχοντα σφραγῖδα **θεοῦ** ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν

Dative Case (36 total)

Matt. 6·24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε **θεῷ** δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

Matt. 19·26 ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ **θεῷ** πάντα δυνατά.

Luke 2·14 Δόξα ἐν ὑψίστοις **θεῷ** καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας.

Luke 2·52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν [ἐν τῇ] σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ **θεῷ** καὶ ἀνθρώποις.

Luke 16·13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε **θεῷ** δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

John 3·21 ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν **θεῷ** ἐστιν εἰργασμένα.

Acts 5·29 ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν, Πειθαρχεῖν δεῖ **θεῷ** μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

Acts 24·14 ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτως λατρεύω τῷ πατρῴῳ **θεῷ** πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις,

Rom. 2·13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου δίκαιοι παρὰ [τῷ] **θεῷ**, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται.

Rom. 2·17 Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν **θεῷ**

Rom. 8·8 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες **θεῷ** ἀρέσαι οὐ δύνανται.

Rom. 16·27 μόνῳ σοφῷ **θεῷ**, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.]

1Cor. 7·24 ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ **θεῷ**.

1Cor. 10·20 ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσιν, δαιμονίοις καὶ οὐ **θεῷ** [θύουσιν] οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

1Cor. 14·2 ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ **θεῷ**· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια·

2Cor. 5·11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, **θεῷ** δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

2Cor. 5·13 εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, **θεῷ**· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.

Gal. 2·19 ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα **θεῷ** ζήσω. Χριστῷ συνεσταυρωμαι·

Phil. 2·6 ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα **θεῷ**,

1Ths. 1·1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν **θεῷ** πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.

1Ths. 1·9 αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν **θεῷ** ζῶντι καὶ ἀληθινῷ

1Ths. 2·4 ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες ἀλλὰ **θεῷ** τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

1Ths. 2·15 τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων καὶ **θεῷ** μὴ ἀρεσκόντων καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων,

1Ths. 4·1 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν **θεῷ**, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον.

2Ths. 1·1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν **θεῷ** πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ,

2Ths. 1·6 εἴπερ δίκαιον παρὰ **θεῷ** ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν

1Tim. 1·17 τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ **θεῷ**, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

1Tim. 4·10 εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ **θεῷ** ζῶντι, ὅς ἐστιν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα πιστῶν.

1Tim. 6·17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι ἀλλ' ἐπὶ **θεῷ** τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν,

Titus 3·8 Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες **θεῷ**· ταῦτά ἐστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

Hebr. 12·23 καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς καὶ κριτῇ **θεῷ** πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων

1Pet. 2·4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον παρὰ δὲ **θεῷ** ἐκλεκτὸν ἔντιμον, 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἅγιον ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους [τῷ] **θεῷ** διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1Pet. 2·20 ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ **θεῷ**.

Jude 1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν **θεῷ** πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς·

Jude 25 μόνῳ **θεῷ** σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Accusative case (31 total)

Luke 12·21 οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς **θεὸν** πλουτῶν.

John 1·18 **θεὸν** οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

John 10·33 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν **θεόν**.

John 17·3 αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν **θεὸν** καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

John 20·17 λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς, Μή μου ἅπτου, οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ **θεὸν** ὑμῶν.

Acts 14·15 καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ **θεὸν** ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Acts 19·37 ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν **θεὸν** ἡμῶν.

Acts 20·21 διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν τὴν εἰς **θεὸν** μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν.

Rom. 4·2 εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς **θεόν**.

Rom. 8·7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς **θεόν**, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·

Rom. 8·27 ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ **θεὸν** ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

2Cor. 7·9 νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ **θεόν**, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. 10 ἡ γὰρ κατὰ **θεὸν** λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται. 11 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ **θεὸν** λυπηθῆναι πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν. ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι.

Gal. 4·8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες **θεὸν** ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς· 9 νῦν δὲ γνόντες **θεόν**, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

Eph. 4·24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ **θεὸν** κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

2Ths. 1·8 ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν **θεὸν** καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ,

2Ths. 2·4 ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον **θεὸν** ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσαι ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός.

1Tim. 5·5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ **θεὸν** καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας,

Titus 1·16 **θεὸν** ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Hebr. 6·1 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ **θεόν**,

Hebr. 6·18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι [τὸν] **θεόν**, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος·

Hebr. 8·10 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος· διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς **θεὸν**, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν·

1Pet. 1·21 τοὺς δι᾽ αὐτοῦ πιστοὺς εἰς **θεὸν** τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.

1Pet. 3·5 οὕτως γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς **θεὸν** ἐκόσμουν ἑαυτάς ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,

1Pet. 3·21 ὃ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σῴζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς **θεόν**, δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

1Pet. 4·6 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ **θεὸν** πνεύματι.

1Pet. 5·2 ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ [ἐπισκοποῦντες] μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἑκουσίως κατὰ **θεόν**, μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως,

1John 4·12 **θεὸν** οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστιν.

2John 9 πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ **θεὸν** οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.